

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/269/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312202795
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312202795.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti odporcovi: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., K. XXXX/X, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislav Mikluš, advokát so sídlom Košice, Stará Baštová 2, 2/ Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 733,05 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane odporu proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 12C/118/2012-198 zo dňa 20. júna 2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade p o t v r d z u j e.

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane odporcu na prerušenie konania z a m i e t a.

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal odporkyni náhradu trov konania a zároveň rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 93 ods. 2, § 137, § 142 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c), ods. 2, § 150 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 14.02.2012 domáhal zaplatenia sumy 733,05 Eur s príslušenstvom. Konanie bolo meritórne ukončené uznesením súdu prvého stupňa č.k. 12C/118/2012-121 zo dňa 20.08.2012, ktorým súd zrušil platobný rozkaz č.k. 11RO/55/2012-70 a zastavil konanie. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti uznesenia. Uznesením č.k. 12C/118/2012-133 zo dňa 12.12.2012 súd zaviazal navrhovateľa povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne Spotrebiteľskému združeniu OSA náhradu trov konania vo výške 141,79 Eur v zmysle 146 ods. 2 vety prvej OSP a vedľajšiemu účastníkovi OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil. Na základe odvolania navrhovateľa v časti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesenie v tejto časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že súd sa v novom rozhodnutí vysporiada s účelnosťou uplatnených trov vedľajším účastníkom na strane odporkyne spočívajúcou v trovách právneho zastúpenia. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník v 2. rade oznámil vstup do konania v 15 dňovej lehote na podanie odporu proti platobnému rozkazu a to podaním došlým súdu dňa 27.04.2012 a žiadal o doručenie žalobného návrhu s prílohami a súčasne vzniesol námietku

premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporkyni. V stanovách Spotrebiteľského združenia OSA je v čl. IV. ods. 1 za základné poslanie občianskeho združenia stanovená realizácia združovacieho práva občanov za účelom aktívnej ochrany spotrebiteľov v najširšom spektre možností a záujmov a v ods. 2 sú vymedzené základné úlohy medzi ktoré patrí sprostredkovávať riešenie sporov medzi spotrebiteľmi a dodávateľmi, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov. Súd mal za to, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania tým, že podal návrh na začatie konania a nešlo o späťvzatie návrhu pre správanie sa odporkyne, potom platí, že zavinil zastavenie konania a preto podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP mu vyplýva povinnosť uhradiť odporkyni ako aj vedľajšiemu účastníkovi trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 OSP. Súd podrobil priznanie trov vedľajšiemu účastníkovi skúmaniu z hľadiska ich účelnosti podľa § 142 OSP. Združenia sa vytvárajú za účelom ochrany spotrebiteľov a preto by mali byť spôsobilé chrániť práva a oprávnené záujmy spotrebiteľa bez ďalšej pomoci zo strany advokátov. Ak sa občianske združenie - vedľajší účastník aj napriek tomu dá v konaní zastúpiť advokátom je to jeho voľba, ale bez práva na náhradu trov konania. Súd zastal názor, že zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a právny zástupcom vyúčtované trovy konania je možné považovať za neetické, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka vyúčtoval trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a odpor zo dňa 06.07.2012. Zo súdneho spisu vyplýva, že vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť, taktiež o jeho vstupe do konania nemala vedomosť ani odporkyňa, ktorej záujmy mal v danom spore riadne hájiť, navodzuje dojem, že zo strany združenia na ochranu spotrebiteľa sa jedná o paušálny vstup do súdneho konania. Súd takéto konanie nepovažoval za dôkaz o vóli občianskeho združenia naplniť cieľ stanovený v článku IV. stanov. Paušálny vstup združenia do konania skôr navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k uvedenému súd prvého stupňa nepovažoval finančné prostriedky vyúčtované právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Spotrebiteľského združenia OSA za účelne vynaložené na uplatňovanie a bránenie práva odporkyne.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie vedľajší účastník v 2. rade na strane odporkyne a to v časti výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatoval, že vedľajší účastník do konania vstúpil oznámením, pričom vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konanie. Zdôraznil, že bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali nepriateľné podmienky. Teda mal za to, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie vedľajšiemu účastníkovi práva na náhradu trov. Uviedol, že vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v celom rozsahu úspešný. Mal za to, že nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnej aplikácii ust. § 142 ods. 1 OSP. Argument súdu, že za formálne a obsahovo podobné podania, ak ich podávajú aj v iných právnych veciach, by účastníkom konania nemala prináležať v prípade plného úspechu v konaní náhrada trov konania je do istej miery absurdná. Advokátovi nemôže byť na ujmu postup, ak z formálnej stránky upravuje každé svoje podanie podobne a keď na podobnú situáciu používa podobnú právnu argumentáciu. Argumentáciu súdu považoval za svojvoľnú a tendenčnú. Ďalej poukázal na disciplinovanosť vedľajšieho účastníka, ktorý si uplatnil iba dva úkony právnej služby a to napriek tomu, že urobil dve rôzne písomné podania obsahujúce vyjadrenia vo veci a právnu argumentáciu. Vedľajší účastník v odvolaní poukázal na článok 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by vylúčil možnosť dať sa právne zastupovať, nie je iba absurdný ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho, okrem iného aj tzv. "princíp rovnosti zbraní". Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné rozhodnutia krajských súdov ako aj na rozsudok Súdného dvora zo

dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009 a rozhodnutie sp. zn. 3 MCdo 5/2006 uviedol, že neexistuje dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP. Aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste vtedy, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. Konštatoval, že nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je nanajvýš spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov (vrátane odporcu) tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa, že odporcovia (spotrebiteľia) nevedia o možnosti vzniesenia námietky premlčania a právne služby advokáta si nemôžu dovoliť. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa, vedľajší účastník navrhne, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vrátane náhrady trov pred súdom prvého stupňa v celkovej sume 222,29 Eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane odporcu bolo podané vyjadrenie navrhovateľa. Podľa názoru navrhovateľa, vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 ako aj v rozhodnutí 3CoB/259/2011. Ďalej uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Zdôraznil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Ďalej uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,24 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 30,87 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnil, preto odvolací súd sa v danej právnej veci v celom

rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a preto sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods.2 OSP.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania (proti neúspešnému účastníkovi konania) potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu v 2. rade dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval odporcu a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník (odvolateľ) ako aj v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania, zároveň vzniesol námietku premĺčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia odvolateľ vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup odvolateľa do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní, do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom odvolateľa k predmetu konania. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolateľom uplatňované trovy konania boli neúčelne a nehospodárne, tak ako to správne uviedol aj súd prvého stupňa.

Podľa čl. 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva Súdny dvor má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú :

a/ výkladu tejto zmluvy,

b/ platnosti a výkladu aktov orgánov Spoločenstva a ECB,

c/ výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady, ak to tak tieto štatúty stanovia. Ak je takáto otázka predložená niektorému súdu členského štátu a tento súd usúdi, že rozhodnutie o tejto otázke je nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia, môže požiadať Súdny dvor, aby o nej vydal nález.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor.

Odvolačný súd preskúmal návrh vedľajšieho účastníka v 2. rade na iniciovanie konania o prejudiciálnej otázke na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev, ako aj konanie pred súdom prvého stupňa, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že tento návrh nie je dôvodný. Odvolačný súd v zmysle čl. 234 ods.3 Zmluvy o založení ES posudzoval, či je vnútroštátnym súdnym orgánom, proti rozhodnutiu, ktorého nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva. Vychádzal z judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, podľa ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré môže byť zmenené Najvyšším súdom, nie je rozhodnutím súdu členského štátu, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok tak, ako to má na mysli čl. 234 citovanej zmluvy, teda súdom, ktorého rozhodnutie už nemôže byť napadnuté opravným prostriedkom, ktorým je vo všeobecnosti Najvyšší súd. Potom odvolačný súd nie je povinný iniciovať konanie o prejudiciálnej otázke na Súdnom dvore ES. Túto povinnosť má v zmysle čl. 234 citovanej zmluvy, judikatúry Súdneho dvora ES a nášho právneho poriadku len Najvyšší súd (Lyckeskog, C-99/00, Warbecq C -555/03). S poukazom na vyššie uvedené potom predmetný návrh vedľajšieho účastníka zamietol.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolačný súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Navyše odvolačný súd dodáva, že bol to práve navrhovateľ, ktorý zaviniel, že konanie vo veci sa muselo zastaviť, tým že zobral svoj návrh späť v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania, a preto by priznanie náhrady trov odvolacieho konania navrhovateľovi aj z tohto dôvodu odporovalo dobrým mravom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.